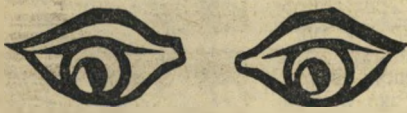

אם יש לך

קרא

מכירת ספרים בתשלום ללא רבית, בכל חנויות הספרים המובחרות בארץ, באמצעות "מפעלי תרבות ואמנות בע"מ". ארלוזורוב 126, תל-אביב

בין הספרים:	
תנ"ך קאפוטו, 16 כרכים	7.50 ל"י לחודש
תנ"ך גורדון, 13 כרכים	6.— ל"י לחודש
כתבי צ'רצ'יל, 10 כרכים	10.— ל"י לחודש
מלון עברי של אבן-שושן	5.— ל"י לחודש
האנציקלופדיה העברית	8.— ל"י לחודש
אנציקלופדיה "מעין"	6.— ל"י לחודש
אנציקלופדיה "מכלל"	6.— ל"י לחודש
אנציקלופדיה "זרעאל"	10.— ל"י לחודש

כתבי קודש ועוד ספרים רבים. הקונה מקבל את כל הספרים לאחר החתימה.

דרוש פרוטקט בכל חנויות הספרים המובחרות בארץ.

"מפעלי תרבות ואמנות בע"מ" הם הסוכנים הבלעדיים למכירת ספרים בתשלום בירד המזרח.

שורק—אביטל

יעוץ קוסמי חיינאם

ינתן לכל אשה על ידי מד-ריכה מוסמכת של "אלפא" חב' לקוסמטיקה. המדריכה המוסמכת של "אלפא" תע-מוד לרשות הגברות הנכב-דות ליעוץ קוסמטי חיינאם בחודש יוני 1962, כדלקמן:

חיפה
בימים א' — פרפומריה אוני ברסל, רח' הרצל 3.

מנדל אשקלון
ביום ב', 25.6, בפרפומריה מרקוביץ, רח' הרצל.

ירושלים
בימי ג' בפרפומריה "אסתר", רח' בן-יהודה 2.

תל-אביב
בימי ה' בפרפומריה "סיגל", רח' אבן-גבירול 144.

בשעה שתי-עשרה ושלושים אחר הצהר, כמה שעות לאחר שהמחפר הפסיק את פעולתו והמצילים המשיכו את העבודה באיתם מחשש פגיעה בקבור, הגיע אחד הפועלים לבלוקים האחרונים ותחב ידו על מנת לגרש בחלל שביניהם. לפתע הרגיש יד ה' לוחצת את ידו. "אני חי! תמשיכו!" קרא הקול מבטן האדמה.

חי מתוך הבור. הפועל הוכה בהלם של אושר. "הוא חי, חברה!" קרא לסובבים אותו, שהחלו עובדים בקצב שנועני. כע"ב בור כמה דקות כבר נחשפה מחצית גופו של ליאון. ממש על סף איבוד הכרתו, מחוסר אוויר לנשימה. בשעה אחת הוצא המת-החי מן הבור, לקול תשואותיהם של הנוכחים, החוזים בפלא האדם שהיה קבור 15 שעות בבטן האדמה ויצא שלם.

על מיטת בית-החולים בילינסון, אליו הובא ליאון, כשהוא סובל משריטות קלות בלבד, החליט כי לא יחזור לכריית הבור. רות, אך לא מפתח המקרה, חלילה. "הסיבה פשוטה יותר", הסביר, "בנתיב מתקנים בשנה הבאה רשת תעלות-כיוו, ופשוט לא יצטרכו יותר בורות ספיגה."

עתונות

סידת בית-המשפט

הפרשה החלה ליד תא טלפון ציבורי, שברחוב אלנבי בתל-אביב. רחל קהלני (21), סיימה את שיחתה עם אחד מידידיה, קבעה עמו לצאת לקולנוע. כשיצאה מהתא, נת-קלה בצעיר שהמתין לתורו. היא לא הכירה אותו, אך איכשהו נקשרה ביניהם שיחה. "שמי יורם אילן", הציג עצמו בפניה. הוא סיפר לה כי הוא עובד כמכונאי קולנוע, הציג לה לצאת יחד לבלות. "אולם קודם עלי להחליף חולצה אצל חבר, לא רחוק מכאן", אמר לרחל, שהסכימה לבלוי.

בושם להרמת החזה. הידיד אליו הביא אילן את ידידתו החדשה, היה מנוח קומורוב, בנו של גרשון קומורוב, בעל השבועונים קולנוע ועולם האשה. מנוח, המועסק כצלם בשבועוני אביו, מתגורר לבדו בדירה קטנה, מעוטרת צילומי דוג מניות ומלכות יופי.

יורם הציג את רחל בפני ידידו, הגדיר אותה כ"בחורתו לחיים". הוא הסביר לה את עיסוקו של מנוח, סיפר לה כי הוא צלם-עתונאי, רחל בחנה את התמונות מסביב בהתפעלות, שאלה את מנוח אם יוכל לצלם אף אותה.

"בודאי", השיב מנוח בהתלהבות. הוא הבטיח לרחל כי תמונתה אף תופיע על שער אחד מעתוני אביו. הכל תלוי, כמובן, באיוו מידה אותה לשתף עמו פעולה. רחל, שאושפזה זמן מה במוסד לחולי-נפש בשל הפרעות נפשיות, היתה מלאת התפעמות מפגישה עם איש כה גדול. היא היתה נכונה לכל. לפי הוראתו של מנוח התפשטה, הניחה לו למדוד את ממדי גופה. אולם משהתכווץ מנוח למדוד את היקף ירכיה, הרגישה פתאום כי הצלם איבד את חוש המידה, החל לגלות עניין בחלקים אינטימיים בגופה. היא נרתעה ממנו, ביקש שה יפסיק. "מה יש", הרגיע אותה מנוח, "זה שייך להקציע". לאחר מכן נטל בקבוק בושם לאחר-הגילוח החל מעסה את חזה העירום, בטענה כי בידו נוול מיוהד, המגביה את החזה.

אחרי-כך העמידה מול מצלמה ללא סרט, עשה עצמו מצלם. הוא נפרד ממנה בהב-טחה להפגש להמשיך העבודה בסוף השבוע. **תלונה ומשפט.** ייתכן כי רחל ה' תמימה היתה ממשוכה לבקר בביתו של מנוח, אלמלא סיפרה את המקרה לאחד מידידיה. הלה הבין כי המעשים שנעשו בידידתו מהווים עבירה פלילית.

הוא פנה למנוח, ביקש להחזיר לו את סרט המצלמה. משסרב, ליווה את רחל לתחנת המשטרה, שם הגישה תלונה נגד הצלם הנלהב (הנוול הזה 1236, 1235). השבוע נסתיים משפטו של מנוח. מתוך חמישה פרטי האשום שהוגשו נגדו — שניים על מעשה מגונה בתרמית, שניים על מעשה מגונה בנערה בידעו שהיא שו-טה ואחד על מעשה מגונה ללא כוה, שלא בהסכמה — הורשע בשניים בלבד, שניהם על מעשה מגונה בתרמית.

"אין צורך להרחיב את הדיבור על סלי-דת בית-המשפט ממעשהו של הנאשם", כתב השופט צוריאל גרשוני בגזר-דין, בו הטיל על הנאשם 1200 לירות קנס ושישה חודשי מאסר-על-תנאי. "שומה על בתי-המשפט ללמד צעירים מסוגו של ה' נאשם כי בנות ישראל אינן הפקר וכי אסור להם לחזור חלשה בשכלה כדי לספק את תאחםם."

בספרי-נימוסין, ספרי-מין ולעיתים אף במו-דעות פירסום. אובייקט מרחיב את הדיבור על ההייגיינה הנשית: על האשה ללמוד לחייך מבלי להשוף שיניים שהשחירו... על גבר לשאוף ליופי מרושל כלשהו, אך אל לו לתת לרשלנות להשתלט על ציפורני ידיו, למשל. כאשר הוא מתנסק, אל לו לשרוט את לחי פילגשו בלחיי הבלתי-מגולחות. עליו גם להיזהר שלא לפרוע את תסרוקתה... אשה בעלת חזה גדול מתבי-קשת לכרוך אותו בתחבושות לוחצות... **אין סבלנות לגבר.** סילבי, ששידוריה בלטו בשנינותם בים הפיטופטים והמתח-כחים המשעממים בים התוכנית לאשה, הופתעה מתשומת-הלב הפרלמנטרית. תנוח דעתו של חבר-הכנסת הנכבד, חייכה, "אין כל סכנה שישראלים יעשו כמו הרומאים. אין להם סבלנות."

אסונות

כה לחי!

בורות סופגים באדמה חולית יש לבנות בשיטת הרגל. כלומר, הנחת בלוק אחר בלוק. זאת יודע כל פועל מתחיל במקצוע. לכן, כאשר ירד ליאון זייצמן (36) באותו בוקר על מנת להשלים את שתי השורות האחרונות בבור הספיגה שבסכונן משכנות בנתניה, היה ברור לו — על סמך נסיונו — כי עליו לעבוד בשיטה זו. הוא קיבל את הבלוקים שהורדו לו מי-שפת הבור והחל בעבודתו. לפתע שמע

מתזוננת קהלני זה שייך למקצוע

רעש. קיר הבור בגובה של שבעה מטרים החל מתמוטט עליו. "זרוק לי חבלי!" הס' פיק לצעוק באימה, אך עולמו חשך — הבלוקים והחול כיסוהו.

אחד התעלף, אחד נקבר. כשהת' רגל למצבו החוש, מבחין כי הוא לחוץ בין שברי הבלוקים, מבלי יכולת להזיז את גופו. קטע קיר שמאחוריו נשאר שלם, כנע את המשך המפולת, איפשר לו לנשום את האוויר שנותר בחללים שבין הבלוקים. הפועל שלמעלה הוכה בהלם, התעלף על שפת הבור. בתחתית הבור החל ליאון עושה את חשבון-הנפש, מתוך ביטחון מוחלט שבה קיצו.

בינתיים חשו למקום אנשים רבים, הע' בידו את הפועל המתעלף לבית-החולים והחלו במרוץ-זמן שנועני לחשיפת הקבור. בשעה ארבע, בעוד העבודה משכת, אפסו התקוות לחלץ את ליאון בעודו בחיים. נהג משאית, שקיבל בלוקים, נשלח להודיע לאשתו את דבר האסון.

האשה הגיעה למקום מיד עם הודע לה דבר האסון. בצעקות-שכול פרצה לה דרך בין המתקללים, החזרה לביתה על-ידי המשטרה כשהיא מעולפת. רק אחרי שמונה שעות הגיע מחפרי-כף החל חופר כדי לחלץ את הגויה.

האיטליהים לבית
באתרום
רק באמצעות
לקסיקונות
האנציקלואיות

קניט

חיסב האיטליים
לקפריסין-
בלתורם